Ч. 84. Четвер 27 (14) цьвітня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З'їзд ґр. Ґолуховского з італіяньским міністром справ заграничних Тіттонім. — З Угорщини. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

Дня 3 мая збере ся палата послів знову на коротку сесию, котра по всій імовірности буде тревати всего лиш 12 днів. На порядку дневнім сих засідань стоять: Звіт комісиї митової о митовій тарифі, перше читанє предложеня о італіяньскім університеті і закон о похатній торговли. Комісия буджетова буде старати ся закінчити свої наради над буджетом. Позаяк ческий сойм скликаний на 18 мая, то парлямент буде мусів покінчити всі тоті роботи найдальше до 16 мая, а підчас літної сесиї відбуде ся друге читанє буджету. Позаяк друге читанє буджету тягне ся звичайно яких шість неділь, а крім того треба буде залагодити ще й инші справи, то може легко стати ся, що буджет не буде ухвалений перед 30 червня, коли кінчить ся провізория буджетова. В виду того сесия мусіла би потягнути ся аж до серпня, а що аж до того часу трудно би удержати послів при роботі, то виринула гадка, щоби палата аж до другої половини червня залагодила більшу часть позиций буджетових, а прочі відложила аж до осінної сесиї. — Ческий сойм має заняти ся лиш вибором комісий, ухваленем провізориї буджетової і конечних робіт публичних, і буде радити не довше як до кінця мая.

З Відня доносять, що в суботу сего тиждня відбуде ся у Венециї з'їзд міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского з італіяньским міністром справ заграничних Тітонім. З'їзд має бути з одної сторони ніби ревізитою ґр. Ґолуховского за торічну візиту Тіттоні'го в Опатиї (Абациї) а з другої сторони ніби потвердженем єствованя тридержавного союза. Італіяньска ґазета „Italia“ каже, що з'їзд у Венециї буде доповненем гостини німецкого цісаря у короля Віктора Емануїла в Неаполи, а віденьский Fremdenblatt доказує, що ґр. Ґолуховский і Тіттоні не будуть мати собі нічого більше сказати як лиш то, що у відносинах обох держав нічо не змінило ся. Специяльно що до політики балканьскої не настали ніякі зміни а держави на тім півострові: Сербія, Чорногора і Болгария знають дуже добре, що одиноким бажанєм Австро-Угорщини єсть удержанє мира, котрий дозволив би згаданим державам працювати над своїм внутрішним розвоєм. — Здає ся однак, що не зовсім так буде, як „Fremdenblatt“ пише, бо на самих бажанях обох дружних держав не конець; треба преці конче взяти під розвагу й ту евентуальність, що робити, як би балканьскі держави не схотіли зважати на баканє других держав а се нині важнійше і в виду подій на Креті більше пекуче питанє як ревізитованє приятеля і товариша по фаху та доповнюванє гостини німецкого цісаря. Можна длятого без сумніву припускати, що на сім з'їзді буде порушена і справа кретийска та й все, що з нею вяже ся на Балкані, а що так само інтересує Італію як і Австро-Угорщину.

В справі угорскої кризи надходять як би для відміни знов відраднійші вісти. З Будапешту іменно доносять, що Є. В. Цїсар мав сказати, що небавком настане спокій. Нині має ґр. Тіша виїхати на авдиєнцию до Відня. По Тіші прийме Цїсар знову ряд виднійших політиків. Авдиєнциї ті вібудуть ся длятого у Відни, позаяк заповіджена гостина саского короля вимагає присутности Цїсаря у Відни. По тій гостині має Цїсар 5 мая поїхати на довший побут в Будапешті. В кругах опозицийних говорять, що Цїсар прийме з кінцем сего тиждня Кольомана Селя, а по нім ґр. Юлія Андрашого.

В Петербурзі говорять вже голосно о тім, який буде „російский парлямент“. Чи він взагалі буде, се инше питанє мимо того, що цар казав маршалкови шляхти костромскої ґуберниї

8)

Дещо про Марокко.

(За німецкими подорожниками З. Ґенте і дром Кампфмаєром — подав К. Вербин).

(Дальше).

Для звичайних собі людий нема нічого лекшого, як здобуту з великим трудом добру славу стратити знову через кілька дурниць або через помовку добрих людий. Марокканьскі потомки пророка суть і під сим взглядом вимковими людьми. Здає ся, як колиб чудотворна сила божої искри, яка виходить від васаньских шеріфів в виді барака, була незнищимою і навіть насильно та легкодушно нарушувана скорше кріпшала як ослабала. Бодай послідний великий властитель пророчого благословения як би завзяв ся був своїм способом житя знищити ту сьвятість, яка в очах єго маврийских поклонників осіняла єго круглу муриньску чашку. Але єму то не удало ся, сьвяте зарево видержало пробу і великий грішник вийшов ненарушений зі всего свого немагометаньского поступованя.

Він щораз частійше проживав в Танґері, тім місті псів (Марокканці не називають християн инакше як лиш псами), котре в очах правовірних перестало вже давно бути марокканьским містом, а навіть дав ся фотоґрафувати в европейскім одіню, що після тутешного погляду єсть подвійним злочином, бо коран заказує представляти людий на образі а один належить також до віри і не вільно єї нарушити. Як би всім на злість, носив він публично парадний уніформ француского ґенерала, чванив ся звіздою і великою лентою ордера гонорової леґії, а на червонім тарбуши мав довгий золотий кутас, підчас коли сам султан має на нім лиш звичайний шовковий; він ходив як Европеєць на дики та наповняв свої комнати всілякими дорогими а непотрібними дурничками з християньских крамів і фабрик, окружав ся невірними зі всіх країв, а наконець, як би на доповненє всего злого, оженив ся з невірною, згаданою вже повисше анґлійскою ґувернанткою, що була у якогось купця. Свояки єго на раді сьвятої родини признали, що правда, се подруже за неважнє, але шеріф не зважав на то, а навіть обіцяв своїй християньскій жінці заплатити 20.000 долярів відшкодованя, як би він після магометаньского звичаю взяв собі ще другу жінку. Розповідають, що шеріфа, княгиня Васану, дістала два рази то відшкодованє, але відтак число нових жінок так збільшало ся, що шеріф не міг вже платити відшкодованя і остаточно забув зовсім на свою першу жінку. Але навіть і то, що він признав обох своїх синів з першого подружа за правдивих потомків пророка, не могло єго понизити в очах єго вірних поклонників. Що шеріф робить, то очевидно все добре. А коли сей сьвятець закінчив в 1892 р. своє дуже несьвяте житє, то в цілім краю, а особливо в єго вірнім місті Васані, настав був такий плач, як колиб на край впало не знати як велике нещастє. На улицях лежали мужчини цілими днями і плакали, а на плоских дахах домів заводили жінки цілими днями і самі себе окалічували.

Але гріхи того батька мстили ся на дітях аж в третім і четвертім поколїню. Муляї Абд ес Слам лишив пять синів із всілякого подружа, а барака перейшла на найстаршого. Але той потомок пророка, Муляї ель Арбі, тепер ніби голова родини, єсть несповна розуму в наслідок надмірного уживаня опіюму і гашіша. Він глухий і сліпий на все, що діє ся довкола него і не відзиває ся до нікого; цілими днями пересуває лиш пацьорки на шнурку, ніби молить ся. Єго хоробливим дивацтвом єсть, що утворив собі прибочну ґвардию з чотирох жінок, котрі не сьміють ані на хвильку спустити єго з ока. Коли виїзджає, то і они мусять їхати з ним верхом на конях і на високих анґлійских сїдлах, яких уживають мужчини, при тім мусять они після маврийского звичаю бути зовсім заслонені.

Другий син Абд ес Слама зійшов був також з розуму і помер, а третий жиє ще в домі божевільних в Марсилиї. Четвертий і пятий то сини Анґлійки. Они виховані зовсім по европейски, по части у француских ґімназиях в Альжериї і проживають виключно лиш в Танґері, але держать ся здалека від своєї родини у Васані. Яко правдиві і ще вповні признані потомки пророка позістають лиш 3 зовсім молоді мужчини: син того курця ґашішу, Муляї Та джеб, котрий мабуть одержить бараку в спадщині, і два сини померлого в божевільстві Муляї Могамед бін Абд ес Салама. Старший з них приймав у себе француского подорожника, маркіза Сеґонзака, а той описує єго яко

повторити его слова: „Що до покликаня репрезентантів народу єсть моєю непохитною волею зарядити то внеодовзї. Мінїстер справ внутрішних робить всякі заходи, щоби довести дїло як найскорше до кінця“. — Але парлямент може опирати ся лиш на конституциї і повній свободі народу та особистій безпечности кождого поодинокого чоловіка а в Росиї на то не заносить ся. Всеж-таки цікаво, як в Росиї представляють собі той новий парлямент. Отже кажуть, що по всій імовірности парлямент буде складати ся з двох палат: „Государственное Совещаніе“ („Рада державна“) — то висша палата, нїби „сенат“ або декуди „палата панів“ — і „Государственное Собраніе“ („Державні зборы“) то нїби палата послів. Висша палата має складати ся з 120 членів: 60 з вибору шляхти в европейских ґуберніях, а Сибір, царство польске і Фінляндия не будуть мати своїх представителїв, і з 60 членів іменованих правительством. Низша палата мала би складати ся з 643 послів, а іменно: 364 з ґуберний, де суть земства, 72 з ґуберний північно-західного і полуднево-західного краю, 50 з царства польского, 32 з Фінляндиї, 30 з Кавказу, 30 з Сибіри, 15 з прибалтийского краю і 15 з середної Азиї. Крім того вісім великих міст як: Петербург, Варшава, Одеса, Київ, Харків, Риґа і Лодзь вибирали би разом 20 послів, православне духовеньство 10, а инші віроісповіданя 5. Низша палата вибирала би з поміж себе екзекутивний комітет, зложений з 18 членів, котрий виготовляв би внесеня, предкладав ухвали палати правительству і удержував звязь з висшою палатою. Вибори відбували би ся всїляко; в одних ґубернїя так, в других инакше, а в третих ще инакше; в одних вибирала би шляхта своїх, селяни своїх, а купецтво своїх; в других шляхта вибирала би разом з селянами а фінляндских послів визначав би сойм. Вже сей хаос у виборах проєкту треба уважати за доказ, що наведений повисше проєкт єсть або звичайною видумкою ґазет, або хоробливим плодом російскої бюрократиї, призначеним на погребеніє зараз по народженю.

З поля війни знов нема нїяких вістий, а се єсть найлїпшим доказом, що обі сторони лагодять ся тихцем до рішаючого кроку. З Кореї доносять, що там в заливі Мазампо виділи дня 20 с. м. більшу часть фльоти адм. Тоґо. Де знаходить ся тепер російска фльота, не знати. Адміралови Рожественьскому треба признати, що уміє зручно маневрувати і удержати в тайнї рухи своєї фльоти.

Новинки.

Львів, дня 26-го цьвітня 1905.

— **Стан засївів в Австриї.** Мінїстерство рільництва видало звіт зі стану засївів в Австриї з половини цьвітня с. р., в якім стверджує, що минувша зима була нормальна. Острійші морози появили ся коло Нового року, почім упав снїг, але не на довго. Наслїдком сего в многих околицях лише горішна верства землї натягнула вогкости. За те и зимні опади, головно в другій половинї марта, могли глубше всякнути в землю і поправити стан засївів. В початках цьвітня задля приморозків і снїгу не можна було обрабляти ріллї. Шкоди через те не було великої. Від 10 цьвітня настало кілька теплих і сонїчних днїв, що вплинуло на розвій засївів. Але потім знов зменшила ся теплота. Загалом озимина виглядає добре з виїмком деяких околиць.

— **Будова зелїзниць.** Як видко з урядових виказів мінїстерства зелїзниць, ведуть ся в теперішну пору в Галичинї роботи при будові отсих зелїзничих шляхів: З головних державних зелїзниць будує ся ще часть шляху Львів-Самбір-угорска границя, іменно 56·9 клм. довга лїнїя із Стрілок-Топольницї до угорскої границї в Сянках коло Ужока. — З приватних головних зелїзниць уставляє північна зелїзниця на шляху Відень-Краків другі шини межи стациями Освенцїм і Тшебиня 21·5 клм. довготи. — Вкінци ведуть ся роботи при будові льокальної зелїзницї Тернопіль-Збараж, котрої довгота виносить 25·1 клм.

— **Великий равт у Львові** в салях „Народного Дому“ устроює в суботу дня 20 мая с. р. комітет рускої „Вакацийної оселї“. Крім добірних точок концертових війдуть в проґраму товарискі забави, фантова льотерия, танцї і т. ин. Фанти просить ся складати у сторожа „Рускої Бесїди“ (Ринок ч. 10). Буфет, під зарядом комітету, зложать панї дорогою полумисків, аби тим способом причинити ся до збільшеня доходу з равту на таку благородну цїль як вакацийні оселї.

— **За злочин двоженьства** арештувала львівска полїция 36-лїтного зарібника Василя Стасюка з Сівки калуской. Стасюк оженив ся перед 9 лїтами з першою жінкою а відтак покинувши єї, оженив ся другий раз перед трема тижднями в Нагівцях з Апольонїєю Димницкою.

— **О побитє гостя.** Вчера відбула ся перед львівским судом повітовим розправа против кількох кельнерів, котрі — як ми свого часу доносили — побили в гостинници Нафтули Тепфера у Львові одного гостя. По переведеній розправі засудив судия одного з обжалованих Михайла Волощука на 7 днів, а Антона Соколовского на 1 день арешту. Прочих обжалованих увільнено.

— **Страшна пригода** лучила ся дня 22 с. м. в Николаєві коло Львова. О годинї 2-ій по полудни засипала іменно земля 14-лїтну Марию Толошку, що добувала глину коло тамошної церкви і помимо скорої помочи перебуваючого в Николаєві лїкаря з Винник, не удало ся нещастну привести до житя. Треба примітити, що перед двома лїтами придавила земля в такий самий спосіб і в тім самім місци женщину, котру однако удало ся відратувати.

— **Страшний злочин.** Льондоньскі дневники доносять про страшну подїю, яка там лучила ся. Перед 8 тижднями аптикар Деверо прийшов до заведеня складу меблїв і умовив ся що до цїни за переховане великого куфра, котрий єму заваджає дома. В невдовзї привіз і куфер оббитий бляхою цинковою і щільно опечатаний, заявляючи, що в нїм містять ся документи і цїнні препарати хемічні. Від того часу аптикар не давав знати про себе. Тимчасом перед тижднем явила ся в тім самім заведеню п. Ґреґорі і просила о адрес до п. Деверо, заявляючи, що она єсть єго тещею. Властитель заведеня не міг її дати адреси, але заявив, що у него є на складї куфер того апти-

---

досить незначного грубого молодця. Молодшого, Мулаї Алї уважають душею родини і всего того, що ще робить ся нинї в імени шеріфа у Васанї. Єго уважають за найздібнїйшого межи всіма жиючими нинї сьвятцями і одинокого, котрого ще оминула „велика хороба“, що нищить шеріфску родину. То до него було написане моє поручаюче письмо і в єго імени зроблено всї розпорядженя що до мого побуту в місти.

Через цїлий день по моїм приїздї здавало ся менї, що мене держать тут в неволи в моїм шатрі, але другого дня рано явив ся у мене несподївано посланник, котрий сказав менї в імени шеріфа, що буде моїм провідником по місті. То вже щось значило і я втїшив ся, бо не кождому чужинцеви, що приїздив до Васану, було вільно оглядати місто. Навіть маркіз Сеґонзак, що їздив перебраний і котрому шеріфи богато помагали, мусїв перебувати поза містом, де єму дано дуже вигідне приміщенє в красній лїтній палатцї сьвятої родини.

Отже я здав мій табор на варту і пішов з товмачем і одним слугою за провідником, котрий в своїй тоненькій темно-синїй, як здавало ся, зовсім новій одежи виглядав досить поважно. Мій товмач сказав менї, що наш провідник, коли єму уплатив на руку один або два дуро (дуро = 3 і пів корони), не буде твердого серця і навіть невірови зробить добру прислугу. Я послухав тої ради і уткнув єму в руку насамперед одного іспаньского таляра і додав при тім, що у мене знайде ся ще більше таких, скоро буду вдоволений єго проводом. Успіх показав, що товмач добре порадив. Я міг тепер зовсім свобідно і без перешкоди ходити і оглядати навіть мошеї, хоч лиш з верха, ба навіть робити фотоґрафічні знимки. При першій знимці показав я нашому провідникови прилад до фотоґрафованя і позволив єму подивити ся до середини, де він крізь сочку міг видїти дуже зменшений але мимо того дуже докладний образ. Я мав опісля велику втїху з того, бо де я лиш станув, щоби зробити знимку, то він зараз з міною неабиякого знатока поясняв товпі, що збігала ся до мене, в який спосіб уміють християни робити образи.

Через північну браму, що виходить на велику торговицю, увійшли ми до міста, насамперед на то передмістє з дуже крутими і вузкими уличками, що підниман ся в гору по стрімкій зубочи. Улиця, котрою ми ішли, була дуже стрімка, але брукована, значить се виложена обтесаним з грубшого каміня, щоби підчас великої зливи вода не забирала землю. Ся часть міста називає ся Бнї Мансура, від імени тих однїсенькпх Берберів, що осїли в сьвятім місті. Сї Бербери то одинокі, що держать з шеріфами; прочі то їх великі вороги, що нападають часто на місто і рабують. Але що шеріфи мають великі запаси добрих карабінів і муницї, то тоті сусїдскі бийки кінчать ся звичайно втечею напастників в гори, а відтак мстять ся нічними нападами. В торгові днї пускають ґірских Берберів до міста, але лиш тоді, коли они віддадуть своє оружиє воякам шеріфа на сховок.

Посеред сеї старої, берберскої части міста піднимає мошея Дженан Алї, з котрої видко, як глотять ся люди на плоских, білих кришах домів, а поза ними виднїють ся гори, котрі майже зі всїх боків замикають вигляд. Безпосередно під собою видимо маленьку жидівску часть міста, де нещасливі нейсатї євреї жиють в семи дуже вузоньких і повних нечистоти уличках. Лиш дуже нерадо і длятого що не можна обійти ся без услуг і штуки тих погорджених невірів, позволено їм жити у Васанї; але їх кладовище лежить далеко поза містом в горах, щоби їх кости не занечищали „Дар ед Демана“ або місце сьвятого прибіжища, бо так тут називають цїле місто Васап. Лиш гроби обох Ідрісів на Сергунї і в мошеї у Фесї мають такий сам а може ще більший степень сьвятости; они суть „горм“, заказані, замкнені для кождого невірного, але для історідника магометаньскої віри суть они місцем прибіжища, котре єго очищує від гріху навіть по тяжким злочинї.

Аж коли вийти на вершок гори Бу Галлах, на котрого стрімкій стїні місто розложило ся, представляє Васан справдї чудовий вид; аж звідси можна побачити, яке то велике місто. Декотрі описи подорожи називають Васан селом, инші знов незначним місточком без житя; але коли дивити ся з сеї гори, то видко, що оно тягне ся вздовж добрих 1600 метрів і що оно незвичайно тїсно побудоване. Після опису іспаньского консуля Теодоро де Куевас жиє тут звиш 11.000 людий, але в тім часї, коли тут сходить ся найбільше богомольцїв, буває в місті й в десятеро більше людий, котрі тут довший час перебувають. Місто оживляє ся тоді дуже і відбувають ся торжества і забави, котрі доходять аж до розпусти.

Шеріфи кажуть, що то вільно, що подобає ся, і длятого Васан зачисляє ся до досить веселих міст. Тут єсть не менше лиш 27 хат, де можна курити гашім, а котрі зовсім явно подають своїм гостям то зїлє, котре музулманам, що строго держать ся постанов своєї віри, так само гидке як вино або свинина. Маврам, що держать строго постанов Малїка бін Анаса, не вільно навіть тютюну курити, без котрого инші магометаньскі краї, як Туреччина, Єгипет та Перзия не можуть обійти ся. І дійстно, тут курять загально лиш в тих портових містах, що більше або менше зіпсовані европейским впливом. Іспаньскі папіроси, що вже всюди запанували на побережу, не знайшли ще приступу в глубині краю. Лиш такі дармоїди, як вояки і низша служба Махзена (мароккань-

каря. Тоді п. Ґреґорі вибухла плачем і серед сліз заявила, що в тім куфрі есть певно еї дочка. Наляканий властитель візвав полїцию, а коли она куфер отворила, то під двома верствами негашеного вапна найдено труна жінки отроеної і в двое зігнутої та звязаної, а коло неї труни двох маленьких дітий. Тепер полїция арештувала п. Деверо, працюючого спокійно в антиці в Конвенті і нїчим не зраджуючого докорів совісти. Убиті діти були близнятами в віці $1^1/_2$ року; третої дитини антикаря, чотиролїтного хлопчика доси не найдено. Надїють ся, що він есть на вихованю у чужих людий. Деверо поводить ся цїлком спокійно, а при слїдстві зізнае всегда, що зізнаня зложить в відповідній хвили. Думають, що заходить тут случай тайного помішаня у антикаря, бо він одержав добре вихованє, учив ся добре, був загально люблений і свої обовязки сповняв дуже точно. Родина его зізнае, що він жив з жінкою в цїлковитій згоді і любви. Доперва народини близнят витрутили его з умової рівноваги і він нарікав часто, що мусить працювати на трое дітий. В городї его найдено закопані в ріжних місцях пуделка з аршеником. Слїдство веде ся дальше. Антикаря піддано під дослїд психіятрів.

— **Лікарі мінїстрами.** В теперішнім францускім кабінетї засїдае аж трех лікарів, іменно мінїстер торговлї др. Дібеф, що був перше директором заведеня для божевільних в Марсилїї, мінїстер публичних робіт др. Ґотіе і мінїстер скарбу Мерлю. Оба останні були лікарями практикуючими і судовими знатоками.

— **Самоубийство.** Маврикій Гофман, співвластитель звістного у Львові готелю „Жоржа“ відобрав собі житє вистрілом з револьвера в Мостах великих дня 23 с. м. Самоубийник числив 31 лїт житя і терпів на сильний розстрій нервів.

Телеґрами.

Відень 26 цьвітня. Нинї розпочав ся перед тутешним судом присяжних процес против Генрика Кляйна і его жінки, котрі убійли властителя реальности Сікору, а почвертувавши тїло укрили в помешканю.

Канеа 26 цьвітня. Анґлїйский кружляк „Левятан“ приплив тут з 4 контрторпедовцями з Мальти.

Пулю-Пінанґ 26 цьвітня. Сподївають ся, що трета ескадра балтийска перепливе нинї коло Пенанґ. У всіх приступах до островів скріплено сторожу.

Мадрид 26 цьвітня. Пос. Морет вручив іменем лїберальної партиї президентови кабінету Вілляверде адресу, в котрій она протестуе против ухвали правительства, щоби не укладати буджету на 1905 р. В адресї сказано, що тота ухвала есть компромітуючою і завізвано правительство, щоби оно зараз скликало парлямент.

Льондон 26 цьвітня. Times доносить, що повстанцї на Кретї повідомили консулїв, що що не будуть ставити опору чужим войскам. Анґлїйский кружляк „Венус“ крутить ся вздовж побережа, щоби недопустити привозу оружия.

Цинтав 26 цьвітня. Перебуваючі тут російскі офіцири одержали вість, що фльота російска виплила із заливу Камран в полудневім напрямі, щоби сполучити ся з третою ескадрою.

Християнїя 26 цьвітня. На предложене реґента наслїдника престола, щоби справу самостійних консулятів норвеских відложено, відповіло норвеске правительство, що Норвежцї заявили ся однодушно за введенем самостійних консулятів і годї довше справи відкладати.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 25 цьвітня. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·80; жито 6·25 до 6·50; овес 7·30 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 150·— до 170·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

ского правительства) позваляють собі коштом своєї побожности налогово переступати постанови закона і курять явно, в білий день на згіршенє всіх правовірних коноплї з люльок або папіроси. Куренє конопель уважають тут за ще більшу провину против віри і звичаю, бо знають добре, які бувають наслїдки з налогового запаморочуваня себе гашішем. Коноплї називають тут звичайно „кіф“, рідше вже „гашіш“, а для магометанина розуміє ся само собою, що він повинен вистерігати ся всіх запаморочуючих средств. Але в Марокку ледви чи яку постанову о дозволенім і недозволенім так часто переступають як заказ курити коноплї та й нїгде в глубинї краю не важились би любителї зеленого зїля курити его з люльки так явно як у Васанї. Мимоходом треба тут сказати, що наслїдки куреня гашіша описують по найбільшій части зовсім так само пересадно як наслїдки уживаня опіюму або алькоголю, бо як при всіх того рода уживках так і при куреню конопель розходить ся о міру і спосіб навички.

Що впрочім в сьвятім місті мимо всеї побожности не так то тихо і спокійно, міг я переконати ся, коли перейшов ся по нїм лиш перший раз. То був торговий день, на улицях була велика глота: Араби і Бербери всїляких племен, горді Маври в чистенькій одежи, бідні селяни, для котрих торг у великім місті то велике сьвято, замащені і опалені погоничі каравап, а по межи ними всюди вояки, варта і люди з дружини шеріфскої родини, котрих можна легко розпізнати по їх самосьвідомім поступованю. На торговици в серединї міста і за містом перед північною брамою повно позавиваних женщин в білім одіню; они густими роями пхають ся по межи тїсні ряди продавців, що сидять на землї поза своїми товарами. На трохи вільнійших місцях розмістили ся оповідачі казок, заклиначі гадин, фаринники та чародиї і тапочники, а всюди чути тоненький жалібний голос малої з двома струнами ґімбрі і глухе уриване бубненє на решітці. Через цїлу ніч лунали тоті крики та гудїла музика перерывана часто вистрілами з рушниць, що для Мавра есть виразом найвисшого чувства, коли він так з цїлого серця хоче бути веселим.

Але не брак й тихого, делїкатнїйшого розвеселеня. Гостина в лїтній домівцї великого шеріфа дала менї спізнати, що й зледащілі сьвятцї, наслїдники пророка, не зовсїм ще відбили ся від тої тихої, благородної розкоші, яку подае природа. Пополудни явив ся у мене окремий посланник і на приказ великого шеріфа передав менї ключ від его лїтної палати, в котрій в сїй порі нїхто не мешкав. Я вже з далека еї видїв, бо вхід до неї був недалеко від мого табору на північній сторонї передмістя. То, що я тут в серединї побачив, переходило мое дотеперішне понятє о маврийских городах.

При входї повитав мене городник, блїдий, розумно виглядаючий мужчина з делїкатними чертами лиця, а промовивши чемно „маргаба́ бік фі ґарсет ес саултан“ (витай в городї короля!) подав менї велику китицю пишних, сьвіжо натятих рож, яких тут, видко, було новнїсенько. Слова „ґарсет ес саултан“ відносили ся очевидно до того, що сей город дарував якийсь давний володїтель родинї шеріфів. Сей величезний ґрунт, що зі своїми оливними деревами та луками тягне ся аж під гори і представляе хоч би лиш яко управна ріля велику вартість, може справедливо називати ся королївским дарунком. Часть з него під містом обведено муром і зроблено в нїм малий парк і малий город з цьвітами.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск. Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
2·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).